

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 31. kolovoza 2005.

Svaki je napor bez Gospodina uzaludan

Kateheza br. 61

Uvodno čitanje: Psalam 127, 1.3-5 Svaki je napor bez Gospodina uzaludan (večernja srijede III. tjedna) Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grada ne čuva, uzalud straar bdi. Uzalud vam je ustati prije zore i dugo u noć sjediti, vi što jedete kruh muke: miljenicima svojim u snu on daje. Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova je nagrada. Strelica u ruci ratnika – to su sinovi mladosti. Blago čovjeku koji njima napuni tobolac, neće se postidjeti kad se preo bude s dušmanom na vratima.

1. Psalam 127 koji je upravo pročitan pred oči nam stavlja prizor u gibanju: kuću u izgradnji, grad s njegovim straarima, ivot obitelji, noćna bdjenja, svakodnevni rad, mala i velika čuda postojanja. No, iznad se svega uzdie odlučujuća prisutnost, prisutnost Gospodina koji lebdi nad čovjekovim djelima, kao što sugerira odlučni uvod u psalam: "Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji" (r. 1).

Čvrsto društvo rađa se, zasigurno, iz zauzimanja svih njegovih članova, ali treba blagoslov i potporu onoga Boga koji je, na alost, često isključen ili ga se ignorira. Knjiga Izreka ističe prvenstvo boanskoga djelovanja za dobrobit zajednice i to čini na radikalni način tvrdeći da "Gospodnji blagoslov obogaćuje, i ne prati ga nikakva muka" (Izr 10,22).

2. Taj mudrosni psalam, plod razmatranja o ivotnoj zbilji svakoga dana, u biti je sačinjen na kontrastu: bez Gospodina uzalud se nastoji podići stabilna kuća, izgraditi sigurni grad, dobiti

plodove vlastite muke (usp. Ps 126,1-2). S Gospodinom se, pak, dobiva napredak i plodnost, radosna obitelj bogata djecom, dobro zaštićen i branjen grad, oslobođen zabrinutosti i nesigurnosti (usp. r. 3-5).

Tekst započinje spominjući Gospodina prikazanog kao graditelja i čuvara koji bdije nad gradom (usp. Ps 121,1-8). Čovjek ujutro odlazi kako bi se zauzeo u radu kojim uzdrava obitelj i u slubi razvoju društva. To je rad koji zahtijeva njegove snage, prouzrokujući znoj njegova čela (usp. Post 3,19) u luku od cijeloga dana (usp. Ps 127,2).

3. Dakle, Psalmist ne oklijeva tvrdeći da je sav taj rad beskoristan ako Bog nije uz bok onoga tko se muči. I tvrdi da Bog nagrađuje čak i san svojih prijatelja. Psalmist tako eli istaknuti prvenstvo boanske milosti koje utiskuje postojanost i vrijednost ljudskom djelovanju premda je obiljeeno ograničenošću i propadljivošću. U radosnom i vjernom prepuštanju naše slobode Gospodinu, i naša djela postaju solidna i mogu dati trajan plod. Naš "san" na taj način postaje od Boga blagoslovljen odmor, koji je pečat djelovanja koje ima smisao i postojanost.

4. Na tome se mjestu prelazi na drugi prizor iz našega psalma. Gospodin daje dar djece viđene kao blagoslov i milost, znak ivota koji se nastavlja i povijesti spasenja protegnute prema novim etapama (usp. r. 3). Psalmist osobito veliča "sinove mladosti": otac koji je imao djecu u mladosti ne samo da će ih vidjeti u svoj njihovoj snazi, nego će oni biti njegova potpora u starosti. Tako će se on sa sigurnošću moći suočiti s budućnošću, postajući sličan ratniku naoruhanom naoštrenim i pobjedonosnim "strjelicama" - svojom djecom (usp. r. 4-5).

Cilj je slike, preuzete iz kulture onoga doba, slaviti sigurnost, stabilnost, snagu brojne obitelji kao što će se ponoviti i u sljedećem psalmu 128 u kojemu se oslikava portret sretno obitelji. Završna slika prikazuje oca okruženoga svojom djecom, kojega se s poštivanjem prihvaća na gradskim vratima, sjedištu javnoga ivota. Rađanje je, dakle, dar koji donosi ivot i blagostanje društvu. Toga smo u našim danima svjesni pred nacijama u kojima demografski pad lišava svjeine, energije, budućnosti što je utjelovljuju djeca. Ipak, nad svime se uzdie blagoslivljajuća prisutnost Boga, izvora ivota i nade.

5. Duhovni su autori često koristili psalam 127 upravo da bi uzdigli tu boansku prisutnost, odlučujuću za daljnji hod putem dobra i kraljevstva Bojega. Tako monah Izaija (umro u Gazi 491. godine) u svome djelu Asceticon (Logos 4,118), podsjećajući na primjer drevnih patrijarha i proroka, naučava: "Stavili su se pod zaštitu Boga zazivajući njegovu pomoć, ne pouzdajući se u bilo koji napor što su ga poduzeli. I zaštita Boja za njih je bila utvrđeni grad jer su znali da su bez Boje pomoći bili nemoćni, a njihova poniznost poticala ih je da sa Psalmistom kau: "Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grad ne čuva, uzalud straar bdi" (Recueil ascétique, Abbaye de Bellefontaine 1976, str. 74-75).

Pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam i blagoslivljam sve hrvatske hodočasnike, posebno sestre dominikanke koje slave stotu obljetnicu svoje provincije te učenike i nastavnike nadbiskupijskih klasičnih gimnazija iz Splita i Zagreba! Darujućiivot Kristu hodite putem svetosti! Hvaljen Isus i Marija!